

trợ thay hướng là nhơn loại, nhằm mắt làm sao cho dành. Giúp người tức là giúp mình, cứu người tức là cứu mình. Nếu bước người ta tu hành theo mình mới cho thuốc, đó là ích kỷ.

Đạo Phật là một đạo cứu khổ, chẳng những cứu khổ về tinh-thần, mà cũng cứu khổ về vật-chất nữa. Vậy mới đúng câu thứ ba của Tam-tứ.

23. V. Về sự tu-hành, có người nói rằng phải xuất-gia mới thành La-hán, mới thành Phật phải chăng ?

D. Cư-sĩ cũng chứng quả y như hàng xuất-gia vậy. Thành đạo do tâm, đâu phải do tướng.

Trong Thủ-Lăng-Nghiêm Phật có nói :

Sau khi la điệt độ rồi, ta sẽ cho các vị Bồ-lai cùng các vị La-hán tụng kinh vào đời Mật pháp, lược sanh đủ hình tướng trong các hàng người, để cứu độ những kẻ trầm luân. Trong khi thức sanh như vậy, hoặc làm thân thầy tu, hoặc làm thân cư-sĩ, làm vua, làm lễ sư, làm đồng nam đồng nữ ; cho đến làm gái mãi dâm, làm đàn bà góa, làm kẻ gian lận lợm cẩu, làm người hàng thịt, buôn người v.v... Nhất là ăn chung ở lộn, làm cùng nghề với các giai-cấp người trong xã-hội, lừa dớp giằng nói pháp Phật cho họ nghe, khiến cho thân làm họ nhập vào vực giặc ngộ.

Công việc làm như vậy, nhưng không bao giờ tự nói rằng mình thiệt là Bồ-lai, là La-hán giáng sanh.

Theo lời huyền ký của Đức Thế-tôn : « Đến đời Mật-pháp, đạo của Ngài sắp tiêu diệt. Lúc ấy các hàng cư-sĩ đứng ra phục hưng và làm về vang đạo Phật ». Nếu cư-sĩ tu không chứng quả thánh, thì Đức Thế-tôn đời nào giao phó sứ mạng quá lớn lao, quá thiêng liêng như vậy.

24. V. Đó là tôi nghe lời truyền ngôn của người ta, làm cho tôi tin lầm mà thôi chuyền. Vậy phải làm thế nào ?

D. Ông hãy y theo kinh luật trên đây mà đính chánh những lời truyền ngôn ấy. Ở trên thế gian này, ai biết ai là gì mà dám phê-bình này nọ, hoặc cho rằng không xuất-gia thì không đắc đạo. Biết đâu những người bạch y cư-sĩ, những hàng bần cùng, những thợ-thuyền lao-dộng, những đàn-bà góa, v.v... đều là hiện thân của các vị Bồ-tát hay La-hán mà Phật sai xuống lập hạnh lợi tha để cứu đời. Trong kinh Niết-Ban quyền ba có một đoạn nói như vậy : « Khi ông Ca-Điếp nhắc nhở tới các hàng Tỷ-kheo hay tụng đọc kinh điển, hay suy-nghĩ loạ thiền, hay khưng kẻ khác làm việc bố-thí và giữ giới luật, thì Phật nói rằng :

Những Ca-Điếp ơi ! Ông nên biết rằng những vị Tỷ-kheo mà tu hành như thế, chẳng những không ích lợi gì cho mình, mà cũng chẳng ích lợi gì cho chúng-sanh cả. Mỗi ông chỉ là những người tu-hành bằng nhạc, mặc dù họ có giữ giới tinh nghiêm đi nữa. Đối với chúng-sanh, mỗi ông không có làm được việc gì ích lợi cả ! »

Phải làm việc từ-thiện xã-hội, mới đúng với ý muốn của Phật.

II

CHƯƠNG HAI

TAM-QUI NGOẠI — TAM-QUI NỘI

25. V. Sau khi tôi đã chọn lựa được một vị tu hành đúng đắn, đang làm gương mẫu cho tôi học hỏi, vậy phải làm thế nào để nhập môn tu hành ?

D. Phải thọ pháp Tam-qui và giữ giới cấm.

26. V. Muốn thọ pháp ấy phải làm sao ?

D. Phải viết đơn xin với Giáo-hội. Trong đơn có nói rằng mình muốn ông A hay ông B truyền thọ qui giới cho mình. Ngoài ra cũng có thể nhờ người quen giới-thiệu (người trong Giáo-hội) cho mình nhập môn tu hành.

27. V. Nếu tôi chưa biết vị nào để chọn lựa, nhưng tôi muốn nhập môn tu hành, vậy phải làm sao ?

D. Hãy đến Giáo-hội, nhưng không xin đích danh một vị nào để truyền thọ qui giới. Trong Giáo-hội có sẵn ban Đạo-đức lo về việc này.

28. V. Tam-qui là ba môn nào ?

D. Một là qui y Phật,

Hai là qui y Pháp,
Ba là qui y Tăng.

29. V. Qui y nghĩa là gì ?

D. Qui là theo, y là nương. Qui y tức là nương theo, cũng có nghĩa là trở về. Nương theo Phật, nương theo Pháp, nương theo Tăng, gọi là Tam-qui.

30. V. Xin ông cho biết thêm ý nghĩa « nương theo », đáng hiểu cho rành ?

D. Cũng như con nhờ nương theo cha mẹ mà trưởng thành và nên thân phận. Cũng như học trò nương theo thầy mà học hỏi.

Nương theo Phật để tu hành cho được thành công đắc quả y như Ngài đã đắc quả.

Nương theo Pháp, tức là nương theo giáo-ly kinh, luật, luận để mở mang trí-huệ, thấu triệt được nguyên-ly của vũ-trụ vạn hữu.